

ΤΟΜΟΣ ΣΤ΄.

— Νὰ σοῦ πῶ στὸ θεῖό σου, τίς ἡ χρεια νὰ σπᾶς
τὸ κεφάλι σου γιὰ νὰ κάνης στίχους; στοχαζέσαι
ὅπως δὲν καταλαβαίνουμε καὶ τὰ πρῶτα τὰ εἰρηνοποιήματα.

τὸν Φενελῶν καὶ τὸν Στωβριὰν γὰρ νὰ μὴ σοῦ με-
λειήτω τόσους ἄλλους ἐξόχους ποιητάδες ποῦ δὲν
ἐθυμώθηκαν οὐδὲ τὸ στίχα.

— Ἄς ᾔνῃ, λοιπὸν γὰρ νὰ σοῦ τὰ πῶ πιζὶ Κε-
φαλλονήτικα. ἴθι, λὰ νὰ σὲ προσκαλέσω νὰ ἐβγούμε
ἴσια ἔξω νὰ εἰδοῦμε τὴ φωτοχουσία καὶ ἔπειτα νὰ
γυρᾶσουμε ἐδῶ νὰν τὴν περιγραφῶμε ὁμορφ' ὁμορ-
φα, γὰρ κείνους ὁποῦ δὲν θὰ τὴν εἰδοῦνε.

— Γὰρ κείνους ποῦ δὲν θὰ τὴν εἰδοῦνε; τὸ λὲς μὲ
τὰ σωστά σου; δὲ βλέπεις ἀσκέρι ποῦ ντριμόνεται
στοὺς δρόμους, ἄντρες, γυναῖκες, κοπέλαις, παιδιὰ
γέροντες καὶ γρηαῖς; νὰ μὴ ματαίωσιν τὸν Ἑλικῶνα
ἀνέμεινε κουνούπι στὸ σπῆτι! ἡ περιγραφή μας, σὲ
εἰδοποιῶ θὰ νῆνε περιττή...

— Ἄς ᾔνῃ, ὅτι κι' ἂν ᾔνῃ Κυρία Μούσα! δὲ σὲ ἐ-
προσκάλεσα γὰρ νὰ μοῦ δόσης συνβουλαῖς ἀλλὰ ἐμ-
πνεύσεις. Σάπασε λοιπὸν, ξαλληῶς ἀρχινῶ τοὺς στί-
χους.

— Σὰν εἶναι ἔτσι βουβαίνομαι! — ἀπὸ τὴ δρό-
μο ἀρχινᾷς;

— Διάολε, Κυρία Μούσα, ἀπὸ τὸ δρόμο ποῦ βλέ-
πει τὸ σπῆτί μας (ἐξέρχονται). Αἱ Μούσα! τί βλέ-
πω; τὸ σπῆτί μας φωταγωγημένο; μὴν ἐστάθηκε δι-
κή σου ἰδέα ἐτοῦτη;

— Τί ξεχασμὸς σὲ δέρνει; σοῦ φαίνεται πάντα
πῶς βρίσκεσαι ὁμπρὸς τὸ σπῆτί σου! δὲν βλέ-
πεις ἄλλα! πῶς εἶνε τὸ Ὄθωμανικὸν Προξενεῖον;

— Οὐμ! μοῦ μυρίζει πῶς κάτι νέο δάνειο θὰ
ζητήσῃ ἡ Τουρκία τῆς Ἀγγλίας! νὰ βλέπουμε
κανέναν ἄλλον Μυρὲ! — Ἄς πᾶμε τώρα
κατὰ τὸ Θέατρο, ἄκουσα πῶς ἐγίνηκε πολλαῖς λο-
γοτριβαῖς ἀπ' αὐτοῦ τὴν φωτοχουσία τοῦ Θεάτρου, με-
γάλαις συζητήσεσι ἴσια νὰ διευκρινηθῇ ἂν τὸ Θέατρο
εἶναι δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν κτῆμα, ἦταν τὸ ἴδιο σὰ
νὰ ἐσυζητούσανε ἂν τώρα εἶνε Καρναβάλι ἢ Σαρα-
κοστή... Α! Μούσα φωτειά! φωτειά! φωτειά!...

— Αἱ Κόριε ποιητὴ πῶς ἀξάνεις καὶ διαστρέ-
φεις τὴν ἀλήθειαν, εἶνε φωτοχουσία, φωτοχουσία, φωτο-
χουσία! δὲν βλέπεις καὶ τὰ πράσινα, τὰ κόκκινα
τὰ γαλάζια; ἔχει φίλε μου τὸ νοῦ σου γιὰτὶ, ἂν κάθε
φωτοχουσία τὴν πέρνης γὰρ πυρκαϊά, θὰ ἐπαναστα-
τήσῃ τὴ χώρα. Τί ἐπαθε;

— Ἐχεις δίκην Μούσα, μὰ τί τὸ θέλεις; ἐγὼ ἔχω
πάντα τὸ προσιόνιμ πῶς τὸ Θέατρον θὰ καὶ, καὶ
ἐστὶν ἀντιθετὸν ὅπως ἡ Βουκεραλικὴ Ἐπιτροπὴ γὰρ
ν' ἀποφάνηται... ἀποφάσεις νὰν τὸ κάψῃ, δὲν
τὴν ἔκαψε τόχα καὶ ὁ Βρόστρατος; Μὰ ἐδῶ βλέ-
πω καὶ μίαν ἐπιγραφὴν — Μούσα μάντευσέμουτι
στὸ θεῖόν σου, γιὰτὶ ἐγὼ θαμποβλέπω, ἡ Βουκεραλι-
κὴ φωταφία μ' ἐστράβωσε, σκιάζομαι, ἂν ἐξακολου-
θῶ εἶσι, πῶς θὰ γένω ἕνας Βελισάριος.

Μ. — Ἡ ἐπιγραφὴ λέει ὅπως ἡ Βουκεραλικὴ Ἐπι-
τροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσουν οἱ Νεόθυμοι τοῦ Β. Ο. τῆς
Μεγάλης Βρετανίας.

— Ἡ Β. Ε. Ἐσολοίχθη γιὰτὶ ὁ ἕνας μοναχός

τῶν νεονύμφων ἀνήκει εἰς τὸν Οἶ. τῆς Μεγάλης Βρε-
τανίας! ἄς ᾔνῃ, καὶ ἔπειτα;

— (Χ. τ. φ.) Ἐπειτα ἐπιθυμοῦνε λέγουν νὰ ζήσῃ
καὶ ἡ χαριτόβρυτος Ἀνκασα, ἡ προτείνασα τὴν Ἐ-
ωσιν.

— Καὶ γιὰτὶ, Κυρία Μούσα, μὲ τὸ λὲς ἀγίαλι
ἀγίαλι, καὶ σὰ σκιηχτά;

— Ἀκολουθῶ τὸ πνεῦμα τῆς Β. Ε. ὁποῦ ἔγραψε
ἐτοῦτη τὴν ὑστερήν εὐχὴ μὲ γράμματα μικροσκοπικὰ
καὶ κακομοιριασμένα.

— Εἶσαι πολὺ πονηρὴ Μούσα μου, μπόρει ὅμως
νᾶχῃς καὶ δίκην, ὅπως δὴποτε ἡ Β. Ε. δὲν ἐφέρ-
θηκε ἐτοῦτη τὴν φορὰ καὶ πάρα βορκεφυδικὰ — Ἄς
πᾶμε τώρα κατὰ τὰ Δικαστήρια, μοῦ λένε ὅπως εἶναι
φωταγωγημένα καθὼς πρέπει, καὶ πῶς ἔχουνε μίαν
μόνη ἐπιγραφὴν, μὰ μίαν ἐπιγραφὴν ὁποῦ στέκει τόσο
καλὰ εἰς τὸν Νχὸν τῆς Θέμιδος, εἰς τὸ ἅγιον,
τὸ ἱερὸν, τὸ ἀνεξάρτητον ἐκεῖνο φρούριον τῆς ζωῆς
καὶ τῶν δικαιωμάτων μας... — Μούσα ξέρεις ὅπως
ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἀγγλία διακινεῖται ἐν ἄκρα εἰρήνῃ
καὶ φιλίᾳ; — Κρίμας τὰ Γαριβαιδικὰ meeting —
τὸ Δομβαρδοβενετικὸν δὲν ἐλευθεροῦται πλέον!

— Τί ἐπαθε φίλε μου; μὴν ἐζουρλάθηκες;

— Ὄχι ὄχι ἐπαρτήρησα μόνον τὸ Αὐστριακὸν
Προξενεῖον φωταγωγημένον. — Ὡ Μούσα τ'
εἶν τοῦτο; τὸ Δικαστήριον μας ἡ κανένα Θέκτρον Τε-
ρατουργημάτων; ἡ κανένα Παλάτι τῆς Χαλυμας;
ὦ πῶς ἐγίνηκε! ὦ πῶς τὸ ἐκάμανε! πῶς τ' ἀνά-
ψανε! ἐλείπανε οἱ κριτάδες νὰ ρίχνουνε ζουρλοροκέ-
ταις! Ἄς ἰδοῦμε τὴ θυμαστὴ ἐκεῖνη ἐπιγραφὴν. Τί
βλέπω; τὸ οἰκόσημον καὶ τὸ σύνθημα τοῦ Πρίγκηπος
τῆς Οὐαλίας; τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο ICH DIEN!
αἱ Μούσα, πῶς σοῦ φαίνεται ἐτοῦτο τὸ σύνθημα, σὰν
ἐπιγραφὴν σὲ δικαστήριον; -- Προσοχή! βίλε ὅλη σου
τὴν πονηρίαν κατὰ τὸ συνθημα.

— O tempora o mores! Τὸ Ich dien τοῦτο
καλλήτερον στέκει ἀπόψε στὴν πρίσοψιν τῶν Δικα-
στηρίων σας παρ' ὅτι ποιεῖ νὰ ἐστάθῃκε στὴν ἀ-
σπίδα τῶν Πρίγκηπων τῆς Οὐαλίας. ἔχουνε δίκην νὰ
λένε ὅπως τὰ Δικαστήρια ἔχουν μίαν ἐπιγραφὴν κα-
τάλληλον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐορτῆς, καὶ μὲ τὴν ἀ-
ξιοπρέπειαν τους -- Ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ τὴν ἐβάλε
ἐκεῖ ἀπάνου ἠθέλησε νὰ κἀμῃ ἕνα ὁμορφο καλαμπόρι
... μὰ ἕνα καλαμπόρι σὰν ἐκεῖνα τοῦ Συγγραφέως
τῶν Miserables.

— Δὲν σὲ παρακαταλαβάνω ἢ σὲ παρενοῶ.

— Ξέρεις ὅπως ICH DIEN ἄλλο δὲν παναπῇ
παρὰ Ἐγὼ ὑπηρετῶ, ἐγὼ εἶμαι δοῦλος.

Εἶνε ἀγροῦστο νὰ σοῦ πῶ ὅπως ὁ πρῶτος Πρίγ-
κηψ τῆς Οὐαλίας ἐκέρχεται τὸ παρδοξίον τοῦτο σύν-
θημα ἐξ αἰτίας τῶν μετέωλων του εἰς τὴν Γαλλίαν
καὶ Ἰσπανίαν ἀνδραγαθημάτων. Ὁ μᾶρκος εὗρος
Πρίγκηψ ἐστάθῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνδοξωτέρους ἱππό-
τας τοῦ Μεσσηνίου, καὶ ὁ πατήρ του Ἐδουάρδος
ὁ Γ'. ὁ υἱὸς ἐκεῖνου ὁποῦ ἐδολοφονήθη μὲ τὸ ἀπὸν-

Θρωπο και πεπυρκατωμένο κλυττῆρι, φοβούμενος ἵσω τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν δημοτικότητα τοῦ γενναίου υἱοῦ του, ἠθέλησε, δίδοντας του ἓνα τέλειο ἐμβλημα, νὰ τοῦ ἐνομήῃ πάντοτε ὅτι ἐπρεπε νὰ ἦγε ὑποταλῆς καὶ δοῦλος τοῦ θρόνου. Ὁ Ἡρώας τοῦ Κρεσὺ καὶ τοῦ Ποιτίερς ἐπτολίσθη μὲ τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς δου-
 Μας, τὸ ὅποιον ἐξευῆνισε καὶ κατέστησε σύμβολον ἀνδρείας καὶ ἀρετῆς . . . ἀπόψε τὸ ἴδιο ἐτοῦτο σύμβολο ἐβάλληκε ὡς ἐπιγραφή ἐπάνω εἰς τὰ Δικαστήρια οὗ ποῦ εἶναι φωταγωγηγένα διὰ τοὺς γάμους ἐδῶ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας. . . ἄλλ' ἀπόψε τὸ ICH DIEN ἔχει τὴν ξερὴ καὶ δουλοπρεπῆ ση-
 μασίαν του, καὶ μὰς λέει ὅτι ὁ Νιὸς τῆς Θίμιδος εἶνε ὑποταλῆς καὶ δοῦλος, καὶ φωταγωγεῖται καὶ σε-
 μνῆται κοί . . .

— Ἐκατάλαβες, ἐκατάλαβες καὶ βαστάει καὶ κῆ-
 νος τὸ φανέρι. Μοῦσα εἶσαι πονηρὴ μὰ ἔχεις δίκην, ἄς
 πᾶμε ἴσκι χίτου νὰ ἴδωμε καὶ τὰ ἐπίλοιπα--Βλέπεις
 Μοῦτα τί συρροή -- καὶ τί Κυρίας καὶ τί κοπέλαις !
 καλὸν τοῦτο; ὅπου ταῖς εἶχε ὅλεις γιὰ συνδρομητάδες.
 λὲς νὰ ἤρτανε ὅλεις γιὰ τὸ ICH DIEN ! . .

— Σωπῇ Κύρ. Διολέτε, θυμήσου καὶ τὸ Honni
 Soit qui maly pense.

— Ποιὸς ἤξερει πόσαις σκιρτζοδέταις . . .

--- Σώπητε σοῦ λέω ἀπόψε πέρνω ὅλεις τῇ γυ-
 ναίκες ὑπὸ τὴν προστασίαν μου, παρὰ βάρτατῇ γλώσ-
 σα σου -- θυμήσου πῶς ἤρταμε καίμεις γιὰ τὴ φω-
 ταψία. . . θυμήσου ὅπως φέρνουμε καίμεις στὸ κού-
 τελὸ τὸ ICH DIEN ! Δὲν ὑπηρετοῦμε τάχα καίμεις
 τὸ Κοινὸ ;

--- Ἀλήθεια ἀλήθεια, μὰ δὲν ἤθελα νὰ βαστάμε
 καὶ ἐρεῖς τὸ φανέρι. . . .

--- Ἀπόψε ὅπου τὸ κρατοῦνε ὅλοι, γιὰ νὰ μὴν
 τὸ κρατήσουμε καίμεις ; . . καὶ ἐπειτα μήπως δὲν τὸ
 ἐβάσταξες καὶ ὁ Διογένης;

--- Δὲν ἤξερω ὅμως ἂν ὁ Διογένης ἐπληρονότουσε
 γιὰ τὴν φωταψία του.

--- Δὲν κυτῖ; καλλίτερα δόλγυρά σου νὰ ἰδῇς
 πόσους Διογένειδες ξύλινους ἔχουνε στημένους; τῶ-
 ρα ἐκατάλαβες γιὰ νὰ μὰς ἀφήσανε ἐχθὲς τὸ βράδυ
 στὰ στυτά.

--- Ἰδοὺ τὸ Κατάλυμα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἡ
 Μοῦσική ἀπουκῆτουσε, καλὸν τοῦτο; ποῦ ἐμπόριε νὰ
 ἀνεῖξῃ γιὰ νὰ δώσῃ μὲλ ματιὰ στὸς Ἑνωσοφο-
 βιασμένους μας.

--- Ἄν δὲν ἐπιθυμῇς ἄλλο, εἶναι εὐκολὸ νὰ σ' εὐ-
 χαριστήσω -- Ἰδοὺ ἀφίνω τὴν κλασικὴ μου μορφή
 καὶ πέρνω ἐκείνην τῆς Α * * * τῆς Μοῦσας . .
 . . τῆς Βοῦ-Μοῦσας. Ἀνεβαίνουμε χωρὶς νὰ μὰς παρα-
 τρήσῃ κανεὶς, καὶ τὰ βλέπουμε καὶ τὰ ἀκούμε ὅλα.

--- Καὶ ἐγὼ τί μορφή λὲς νὰ πάρω ; . . θέλεις
 νὰ γίνω τὸ Σκυλάκι τῆς;

--- Γένε τὸ Σκυλάκι τῆς, γιὰ ἓναν δημοσιογράφον
 δὲν θὰ ἦνε κακὴ μεταμόρφωσις --- Ὁμπρὸς λοιπὸν
 Φατὸλο ὁμορφ' ὁμορφα, καὶ μὴν κίμης ἀπὸ τὰ συ-

νηθεισμένον σου. Here Sir, Keep close !

— Ἐνὰ ἄλλο θαῦμα Μοῦσά μου πρέπει νὰ κά-
 μῃς.

— Ὅπου εἶνε ;

— Νὰν τοὺς κίμης ὅλους νὰ μιλοῦνε ῥωμέικω
 γιὰ νὰ τὰ ἀγγλικά, μολονότι ἐγίνηκα Σκύλος, δὲν πι-
 στεύω νὰν τὰ παρακαταλιβάνω.

--- Τίποτες εὐκολώτερο, βρίσκονται ἔτσι κι' ἔτσι
 εἰς διάθεσιν νὰ μιλοῦνε ὅλεις τῇ γλώσσῃ, κι' ἐ-
 πεῖτα ὁ Ταγματάρχης, ὄντας θέλῃ, τὰ μιλεῖ φαρσύ.
 Ἐδῶ εἶμαστε ἐρτάσμε --- Ἄς σταθοῦμε ὀπίσω ἀ-
 πὸ τούτη τὴ θύρα, καὶ ἄς ἀκούσουμε . . .

--- Ἐνὰ ἄλλο θαῦμα Μοῦσά μου, τὸ στερνό. . .

--- Ὡ μ' ἐτκότισες κηόλες μὲ τὰ θάμματα σου,
 τί ἄλλα θέλεις τώρα ;

--- Ἡθελα νὰ μιλοῦνε μὲ στίχους. . . Ὁ οἶστρος
 μοῦ φαίνεται δὲν μπορεῖ νὰν τοὺς λείπει.

--- ἔχεις δίκην ἡ Ἰπποκρίνη τοῦ Champagne
 τρέχει ποταμῶδον, ἄς μιλοῦνε μὲ στοίχους, μὰ σώ-
 πασε καὶ μιὰ φορὰ, γιὰ νὰ ὅσο γαυγίζεις δὲν μπορούμε
 νὰ ἀκούσουμε τίποτες.

--- Ἰδοὺ βουβαίνουμαι.

ΚΑΡΑΦ. Ἐλα ἐτοιμάσου Λίζαρε νὰ κίμης τὰς
 [προπόσεις,

Φαχρίστητε γιὰ ὅλους; μὲς . . νὰν τοὺς ἀποστημόσης
 ΛΑΖ. (ἐγειρόμενος) ICH DIEN λέει τὸ ῥητὸ τοῦ
 [ἐνδόξου ἡγεμόνος,

Ich dien ψάλλω καὶ ἐγὼ, καὶ δὲν τὸ ψάλλω μόνος.
 Κι' ὁ φίλος Φαναρόπουλος, κι' ὅσοι εἶμαστε ἐδῶ ὅλοι
 Καὶ τὸ Ληζούρι τ' ἄχαρο, καὶ τ' ὁμορφ' Ἀργοστόλι,
 Καὶ ὅλη ἡ Ἐπτάνησος ποῦ ἀπόψε ἐορτάζει

Μὲ ἓνα στόμα, μιὰ ψυχὴ τὸ ICH DIEN κραυγάζει!
 Ἐτοῦτο θὰν τὸ σύνθημα ἀπὸ τὰ τώρα πλέον,
 Ὅπου θὰ ἐνώσῃ ὅλους μας μὲ τὸ ἔθνος τὸ γενναῖον.

Ζήτωσαν οἱ νεύνομοι τῆς γιρκαῖας Ἀγγλίας,
 Κι' ἄς σκορπισθοῦν τὰ ὀνειράτα τῆς Ἑρωσομαρίας!

--- Πῶς σοῦ φαίνεται, Μοῦσα ἐτούτη ἡ πρόποσις ;

--- Ἐγὼ τὴν εὐρίσκω Εἰλικρινεστάτην.

--- Ὡ βέβαια δὲν ἀμφιβάλλω, in vino ve-
 ritas, μὰ πῶς σοῦ φαίνεται ὅπου τὸν Καραφλό-
 πουλον τὸν λείει Φαναρόπουλον ;

--- Εἶναι sobriquet d' occasion . . ἐπειδὴ
 πρόκειται βλέπεις περὶ φωτοχυσίας, ἡ Καραφλά ἐ-
 γεινε Φανάρα -- μὰ σὶώπα ν' ἀκούσουμε καὶ τὴν
 ἀπάντησιν -- εἶνε ἂν δὲν σπῖλλω ὁ Ταγματάρχης.

Τ. Ὡω! βέβαια Κύρ Λίζαρε, εὐχρηστῶς ἐκαρδίας
 Δι' ὅσα τώρα εἶπατε ὑπὲρ τῆς γραίας Ἀγγλίας,
 Τὸ ICH DIEN ὅμως ἄφησε ! εἶν σύμβολον τιμῆς
 Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Πρίγκηπον δὲν δύναται καεῖς
 Νὰ φέρῃ ἐτόιο σύνθημα . . εἰν ἐμβλημα ἀνδρείας,
 Δὲν εἶνε ὡς φαντάζεσθε παρὰσημον δουλείας !

--- Ὁ θεὸς, χωρὲς τὸν, τοῦ, τὰ κυτῖαι κατὰ-
 μωτρα !

--- Κ' ἔχει δίκην μὲ τοὺς ἀσθερεῖς δὲν χρῖζον-
 ται μέτρα. Μὰ ἀκούσε δὲν ἐτέλεισε ἀκόμα.

Τ. Καταπολλά, ὡς φαίνεται, τὴν ἔνωσιν φοβεῖσθε. Εὐγε σας γεννηζιότατοι, γνωρίζετε ποιοὶ εἶσθε! Εἶνε ὅλω; τούτο ζήτημα, διὰ τῶν ὁσων ζέον, καὶ ἀπὸ τοῦ; Ἐνωσομονεῖς σχεδὸν ἀτελεπιτέμον, Ὁ εἶδος; σας φαντάσματα τὰς πλάθει, εἰν φυσικὸν ἔμπρὶς; μας; νὰ μᾶς δέγνεται πάντοτε τὸ κακὸν. . . Νισσάτε ὅμως, εἰν καλὸν, ἀτρόμητοι γενναῖοι, Εἰσίστε καὶ σῆς Ἕλληνες δὲν εἰσάστε Ἑβραῖοι. Θαυμάζετε τὸ ἔθνος; μας, καὶ κάνετε καλὰ, Μὴ ἐκάνετε καλλήτερον νῆχτε μιὰ καρδιά... Καρδιά ἐνοῦν πατριωτικὴ ποῦ ἐλευθερίᾳ ζητάει, Ὅπου δειλιὰ καταφρονεῖ καὶ ὁπου Σκλαβιά μισαί. Τότε καὶ πλέον εὐπρόσδεκτοι θὰ μοῦττανε αἰεὺχαί σας. Καὶ αἱ Φωτογυαί σας; κι ὅλαι αἱ ἐπιγραφαί σας.

— Μοῦσα, φοβοῦμαι πῶς εἶμαι ἐρωτυμένος σὺν Ταγματάρχῃ -- νὰ ἐμπορία νὰ μεταμορφωθῶ σὲ κοπέλα ἤθελα νὰ πᾶω νῦν τοῦ ὁσων ἓνα φίλ ὁπου τότε πρωτοφίλησε ἡ μάνα του.

— Τί δισυλό ιδέαις ποῦ σου ἔρχονται Κύρ Φατόλο! . . . μὴν τὸν πέρνεις γιὰ κανέναν κύνελο; Ὡ σῶπα! ἀσηκόνουνται, γλήγορα ἄ; τρέξουμε ὁμπρὸς νὰ μὴ μᾶς ἰδοῦνε, δὲν ἤθελε νὰ μὴ ἀπαντήσῃ ἓνας κάποιος ἄξιωματικὸς καὶ συμβῇ κανένα καὶ qu i p ro q u o (Ἐξέρχεται μὲ τὸ κυνάρειν). Ποῦ εἶσαι Φατόλο Ἄπολλον! μὴν ἐχάθηκε μέσα σὲ ἀσκέρι; . . . ἤθελε μοῦ κακοφανεῖ μὰ τὴν ἀλήθεια . . . γιὰ ἓνα δημοτιογράφου δὲν εἶνε τόσοσ κίνδυνος. . . μὰ ἓνα Σκυλακι μπορεῖ νὰ τὸ κτυπήσουνε, νὰ τὸ κλοτσίσουνε . . . νᾶν τὸ ξεκοιλιάσουνε κλόες! . γῶρις ἐμένα δὲν μπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν πρώτη μορφή του! . . . μὰ καλὰ τοῦ στέκει, πῶς τοῦπε νὰ πημῆσῃ νὰ γένῃ Σκυλάκι, ὅτι καὶ ἂν πάθῃ ἄς ἦνε εἰβρο; του -- Φατόλο Φατόλο Here Sir! . Ω! ἐδῶ εἶσαι; δὲ μοῦ ὀρίζεις ποῦ ἐκόπιασες κάνε καὶ μὲ ἄφρησε θεομόναχη;

— Μίσσα στ' ἀσκέρι . . . ἐπῆα νὰ μυριστῶ καὶ γῶ λιγουλάει . . .

— Ε! Ε! Ε! Κύρ Φατόλο, καταχρᾶται, μοῦ φάνεταί πάρα πολὺ τὰ σκυλικὰ σου δικαιώματα . . . σκιάζονται καὶ ἔχουνε τρυπομένο; μέσα στα βελόνια τῶν κοπελώνε . . .

— Οὐφ! νάξερεις τί ἐπαθα ἤθελε μὲ λυπητὴ καὶ ἄ; ἡμι καὶ σκύλος! .

— Στοιχηματίζω πῶς ἐμπερδεύθηκες σὲ κανένα μαλακίφι γρηᾶς . . . τὸ καλὸ εἶνε ὁποῦσαι κοντοβλεποῦσαι . . . καὶ χῶρις γιλιὰ . . .

— Κόντοβλεποῦσαι; ναί, μὲ τὴ μύτη τὴν ἔχουμε ὅλοι μάλιστα οἱ Σκύλοι .

— Δὲ σ' ἀρίσει ἡ μυρουδιά τῆς κολόνιας, ὡς φαίνεται . . .

— Ὅλαι; ἡ δυνατόις μυροδιαίς μοῦ κτυπᾶνε στὴ μύτη . . .

— Ἐλα Ἐλα Κύρ Φατόλο, ξεγίνου ἀπὸ Σκύλος γιὰτὶ θαύρης καὶ τὸν μπελιά σου -- Σὲ κάνω πάλε Δημοσιογράφου, ἐγὼ πέρω τὴν πρώτη μου μορφή

καὶ ἄ; ἐξακολουθήσουμε τὴ φωτεινὴ μας περιδιάβασι . . . Μὴ τί βλέπω; . . . Ὡς καὶ ἡ Φυλακαίς μας πρωταγωγημένα; ! . Ω! μὰ τοῦτο εἶνε τὰ σπράγγη κανεῖς πάρα πολὺ τὸ Καρναβάλι, ἤθελεν εἰπῇ ὁ ὁ συγγραφεὺς τῶν Miserables. -- Πῶς! ὁ ἐλεεινὸς ἐλεῖνος περίβυλος τοῦ θρήνου καὶ τοῦ ὁδουμοῦ μασκαρόνεται μὲ τὴν μαρμποῦτα τῆς ἀγαλλιέσεως διὰ νὰ ἐορτάσῃ κοινωνικὰ εὐτυχήματα, τῶν ὁποίων πρὸ πολλοῦ παρητήθη . . . τὰ ὁποῖα ἔσω; δὲν τοῦ εἶνε πλέον πεπωμένον νὰ συμμερισθῇ! . . . Ὦντα δυστυχημένα καὶ ἄχαρα! ἡ Βίκαρμένη σᾶς ἐστέρησε καθεὺς συγκοινωνία; μὲ τὸ εὐτυχέστερον ὑπόλοιπον τοῦ εἶδους σας. Ἡ Κοινωνία σᾶς ἐγκατέλειψε, σᾶς ἠθέτησε . . . σᾶς ἠρνήθη . . . ἔσως καὶ πολλοὺς ἀπὸ σᾶς ἐπρόδοσε! Οἱ στεναγμοὶ καὶ οἱ θρήνοι σας δὲν εὐθάνουνε ἔως μὲ αὐτὴν . . . διατὶ λοιπὸν αἱ θωρυξώδεις τρέλλαι τῆς ἔρχονται νὰ ταραττώσι τὴν ἡσυχίαν τῶν ζωτονεύρων τάφων σας; . . . Ποῖο, εἶδε ποτὲ κοιμητήρια φωταγωγημένα; Ποῖο; εἶδε νεκρῶν πνηγύρεις -- Ποῖο; εἶδε καταδίκους καὶ δημίους συνοργιάζοντας; Ποῖο; εἶδε τὴν Λαιμιτόμον δαρνοστόλιστον; Ποῖο; εἶδε τὸν Δῆμιον παρασημοφόρον καὶ τροπαιοῦχον! ; . Αἱ κόλακες! κόλακες! ἀληθῶς καὶ πρεπόντως κόρακας τῶν ζώντων σᾶς ὀνομάζουσι . . . καὶ φαντάζεσθε ὅτι ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐάλλης; θὰ ἐνευεν εὐνοϊκῶς εἰς τοιούτας ἀπανθρωπίας, εἰς τοιούτα ἐγκλήματα ἐξανδραποδισμοῦ!

Ἐζητεῖτε ἀκολούθους εἰς τὴν ἐορτὴν σας, . . . καὶ ἡ εἰρκὴ σᾶς τοῦ; ἐπρόσπερεν! γυμνοῦ; πειναλέου; ἰπὲλπισμένου; . . . ἔσως ἔσως καὶ ἡμιθανεῖ! ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; Εἶνε ἄλυσσόμετοι καὶ τόσοσ φθάνει . . . τοῦ; ἐδέσκατε ὀπισθεν τοῦ μαοκαρικοῦ σας; Θριάμβου καὶ . . . ἐμπρὸς! Ὅταν ἡ ἐορτὴ παρέλθῃ τὰ φῶτα σβύνονται, ἡ Νεκρόπολις τῶν ζώντων ἀνυλαμβάνει τὴν κατὰ τῆς φυσιογνωμίας, καὶ οἱ πολῖται τῆς . . . ἐξακολουθοῦσι τὸν θρήνον τους, . . . ναὶ τὸν θρήνον τους . . . θρήνος ὅστις δὲν ἔπαυσε οὔτε ὅταν ἐφωταγωγῆτε τὰ ἀμαρὰ των μνημάτων, οὔτε ὅταν ἐστολίζετε μὲ ἀπᾶνθρωπον σαρκασμὸν τὰ ἀνυπέβλητα τείχη, τὰ ὁποῖα τοῦ; χωρίζουσι διὰ παντὸς ἀπὸ τοῦ Κόσμου τῆς γῆρας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀγαλλιέσεως . . . Ζήτωσαν ὁ Ἀλβέρτος Ἐδουάρδος καὶ ἡ Ἀλεξάνδρα! Ἀλλ' ἡ ζωὴ διὰ τὸν κατὰ δίκον δὲν εἶνε εὐτυχία καὶ ἡ εὐχὴ, αὕτη ἀποτεῖνομένη ἀπὸ καταδίκους, δὲν εἶνε εὐχὴ! ICH DIEN ὦ ναὶ ὁ κατὰ δίκος ἐννοεῖ ὅλην τὴν φρικτὴν σημασίαν τῶν δύο τούτων λέξεων . . . τὸ ICH DIEN ἔσως τὸν ἐσπρωχνε εἰς τὸ ἐγκλημα . . . τὸ ICH DIEN διὰ παντὸς τὸν ἀφῆρπαζεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας περιημένης καὶ ἀδυνατοῦ οἰκονομίας, τὸ ICH DIEN πάντοτε τὸν σῆρῃ εἰς τὴν ἀρχὴν . . . ἀλλ' ἐκεῖ τοῦλάχιστον πύχῃ διατὶ τὸ ICH DIEN τῆς ICH DIEN (πολλὰ) Die moet naar afzien, ἄλλ' ὁ ἐξημερὸς κατὰ δίκος, εἰς τὸν παροξυσμὸν τῆς ἀπελπισίας του, ἐν πλήρει πεπειθίσει τῆς ἀθωότητος του, δὲν δύναται ἀρᾶγε νὰ ἐκλάβῃ τὴν ῥῆσιν ταύτην ὡς τὸν σατανικώτε-

ρον περιέγλω, ὡς τὴν κατοχθονιωτέραν χλεύην; . .
 ἂν ὁ θαναθρῶπος Ἰησοῦς ἐξερῶναι ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ
 Ἡ. ἢ ἐ. ἢ λαμὰ σαβαῶχ θανεῖ πῶς ὁ ἀθῶος κατὰ δι. ο.
 νὰ μὴν κρυψάσῃ ἐν ψυχικῇ ἀνωσίᾳ — Ποῦ ὁ Θεός
 Ποῦ τὸ δίκαιον; Ἀησμονεῖς ὁ τρισάθλιος; ὅτι ἡ ἐπι-
 γραφὴ ἐκεῖνη ἐννοεῖ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου! . .

— Honni Soit qui mal y pense.
 Ἀκούετε; κατάδικε; Σὲ ἐσυκοφάντησαν; δὲν ἔχει
 δικαίωμα νὰ ὑπερασπισῇς ἡ ἐπιγραφή λέγει Hon-
 ni Soit qui maly pense — Ἀδῶς, κα-
 τεδικάσθης; τί πρὸς τοῦτο; Honni Soit qui
 mal y pense! Αὔριον θὰ σὲ φονεύσουν; μὴ
 μέμωσσαι τοὺς φονεῖς σου, ἡ δικαιοσύνη λέγει.
 Honni Soit qui maly pence!.. Ἄς
 φύγωμεν, ἄς φύγωμεν φίλε! ἡ θέα αὕτη μὲ πεθαί-
 νει — Ἀς φύγωμεν!

— Άς φύγουμε λέω καιγώ, μὰ τοῦ νὰ πᾶμε,
τοῦ νὰ μὴν ᾔνε φῶτα, τρέλλαις καὶ ἐπιγραφαῖς;
πᾶμε στὸ Ληξούρι; . . .

— "Ας πᾶμε ὅπου θέλεις.

— Σὸ Διζούρι θὲ νὰν τὸ καλλίτερο ἀπ' ὅλα, Μὰ τέτοια ὥρα καίτι δὲν βρίσκουμε, νὰ πύρουμι ἐξέπηγναι; δὲ συμῆρει, ἡ Μουσαι καὶ οἱ ποιητᾶδες δὲν μποροῦν ποτὲ ἄ ταξειδεύουν μὲ *espressa* Τὶ νὰ κάμουμε; Ἄ! τὴν εὐρηκα! Βλέπεις ἐκεῖνο τὸν Γλόμπο ποῦνε σταλωμένο; ἀπάνου στὴν Ἰο- νικὴ Τράπεζα; Μπαίνουμε μέσα καὶ πᾶμε --- Μὰ Μουῦα κ' ἔναι Διόκολος πρέπει νᾶνε καλοὶ ἀρναῦτες. Ὁ Γλόμπος εἶναι βισταγερὸς, τὸν ἐκνιμε ὁ Βελάρ-δος, κ' ἔπειτα πόσαις λι-τρις; πᾶμε; Ὁμπρός. (Εἰσέχονται εἰς τὸ ἀερόστατον καὶ... φθάνουσι εἰς Διζούριον.)

— Τ· εἶν τοῦτο; !. Δοιπὴν σὺν τὸ Σατανᾶ τοῦ
Μίλτωνος ὅπου καὶ ἂν πᾶμε θὰ φέρνουμε μαζί μας
τὴν Κόλασι;

— Δηλαδή... τὴ σωτοχυσία, ἐτοῦτη ὁμως, νὰ
σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν τήνε ἐπερίμενα, δηλαδή
δὲν τὴν ἐπερίμενα τέτοια. Κύτταξαι κύτταξαι τὰ
δικαστήρια δὲν σοῦ φαίνονται ὅλα ἐὰν ποὺ κείνα τὴ
πυρηνικὰ κτήρια, ἤθελα ὁμως νὰ μοῦ ποῦνε γιατί
... δηλαδή δ.ἀ ποιούς... ἤγουν ποιός; νὰν τήνε
εἰδῇ...

— Για τους κατόικους ὡς φαίνεται, δὲ βλάβεις
 πόσοι εἶνε ὅπου τὴν θανατῶν; Στοιχηματίζω πῶς
 δὲν ἔμελλε οὐδὲ γρηγὰ μ' ἕνα δόντι στὸ σπῆτι —
 Θέλει; νὰ ματαγένης Σκυλάκι;...

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, μὲ δικαίη ἡ συμφορὰ
ἐστὶν Ἀργιστοί, στὸ Ληξοῦρι ἤθελε τὴν πάῃα χειρὸ-
τερη. . . Ἐγὼ σκέψασα νὰ πάμε ὀπίσω, ἔτσι κ' ἔτσι,
στὸ Ληξοῦρι ὄντας ὅπως τὸ Κριτῆριον τὰδες ὅλα (Εὐ-
χαρίζονται εἰς τὸ ἀερόστατον καὶ φθάνουσιν εἰς
Ἀργιστοίλιον παρὰ τῇ Πρωσικῇ Προξενίῳ.)

— Μοῦσα, ἀν δὲν τὸ γνωρίζεις σοῦ παρουσιάζω

τὸ Πρωσικὸν Προξενεῖον, συνάμα δὲ καὶ τὸ τῆς Βρέμης καὶ Αὐγούστου. Ἡ Α. Πρωσιτικὴ Μ., σὰ συμ-
πέθερος βλῆπεις, ἤθελαν νὰ διακριθῇ διὰ περ-
λαίου -- Ἄς δώσουμε μίαν ματιὰ στὸ Τζλωνεῖον.

— Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἀξίζει τὸν κόπο, δὲ βλέπεις τί ἀραση φωταφία; εἶναι σχεδὸν καλλί-
τερη ἐκείνη τῶν χωροφυλάκων — Ἡ Ἰονικὴ Τρά-
πεζα δὲν μ' ἀρέσει διόλου ἢ ἰδέα τῶν σπειρῶν
ἦτανε καλὴ μὴ κακὰ τὴν ἐκτελέσανε --- Τὶ abor-
ιο φωταφία; !..

— Μὰ ξέρεις καὶ τὴν ἄλλη, ποῦ εἶναι ὅλη μὲ ἀ-
μ υ γ δ α λ ό λ α δ ο;

— Ἄ, ἐκατίλαβας θενᾶνε ιδέα τοῦ Κομφού
Λογιστοῦ γιὰ νὰν τοῦ μείνη γιὰ τὰ μαλλιά...
Ἄδρος ὡς κ' ἔδεικε.

— Είδες πού ελητμονήσαμε νά παρατηρήσουμε τόν Ν α ύ σ τ α υ θ μ ο ν τού Λιμεναρχείου; μ' ἄς τόνε ἀφήσουμε καί ἐκείνονε μὲ τὰς ἀψίδες τοῦ Τοποτηρητοῦ, σὲ ποιὸ ρυθμὸ λὲς νὰ ἀνάγωνται ὅλα ἐτούτα τὰ πράγματα, σὲ ποιά ἀρχιτεκτονικὴ Σχολή;

— Ὁ ῥυθμὸς εἶνε λειριχὸς, τὸ ξέρει τὸ Τα-
μεῖον, καὶ ἡ σχολή, φαίνεται εἶνε Ἀγγλοῖονική.

— Ἐδῶναι καὶ τὸ Ἐπαρχεῖον φωταγωγημένο μὲν καρυδόλαδο καὶ μὲν τὴν σχετικὴν του ἐπιγραφὴν (ἀριθ. 5. Ὁρ. Στρατιῶνα τῆς Χωροφυλακῆς). Ἄ! ἐφτάσιμες καὶ εἰς τὸ φόρο, καὶ ἐδῶ ἀφίδες, καὶ ἐδῶ σημαίαι καὶ ἐδῶ ἐπιγραφαί καὶ ῥῶτα. Τὸ φόρο μας μὲ τὸ Σύνταχό του ἐπὶ κεφαλῇς εὐχεται τὰ μύρια εἰς τοὺς βασιλικοὺς Νεονόμους, λοιπὸν τὸ ταμεῖον χρεωστεῖ καὶ εἰς τὸ Φόρο μας καὶ εἰς τὸν Σύνταχον 30 λίρες. ὦ, Δὲν εἶνε πολὺ γιὰ τὰ κομπλιμέντα τοῦ Μαρκάτου.

— Νὰ νά, τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, δὲν ἤθελπας νὰ φανῇ κατ'ὅσον ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἰδοὺ φωτοχυσία, καὶ φωτοχυσία μιὰ φορὰ. . . Καλοπιάσματα τοῦ Ἀλφρεδάκι, γιὰ πηνομή τοῦ Βασιλικοῦ ποτίζεται καὶ ἡ γάστρα.

— Ὁμπρὸς λοιπὸν τὰ Πρῶξεναῖα, ἰδοὺ καὶ τὸ Ἰταλογαλλοπαπικὸν ἐν πλήρει στολῇ καὶ λαμπρότητι. Ὡ, ὅταν ἐνωθῶσι τρεῖς δυνάμεις κἀνουν ὅ,τι θέλουν.

— Πρέπει νὰ ξέρης ὅμως, Κυρὰ Μοῦσα, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δὲν ἔαυμε μόνον τοῦ τῆν φωταΐσιν, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸ Σουηδ. νορβεγιανόν.

— Αΰ! γὰρ τοῦτο μοῦ ἐμήρυσσε τὸ μ. π. α. κ. α. λ. α. β. ο. Μὰ μοῦ φαίνεται τώρα πῶς εἶνε ὦρα νὰ πᾶμε καὶ σπῆται μερὶ δὲν ἡλιτοῦ νὰ ὑποβίρω τὸν κρότον τῶν ἐκποροσχορῶσεων τῆς χωροφυλαχῆς!

— Ἄ ναι, πᾶνε σπῆτι μετ' ἐνὰ περιγράψουμε τὴ φωτοχυσία... νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια Μούσα μου, βαριῶμαι πολὺ, ἀνάμεσα στ' ἄλλα δὲν ἤξερω ποῦθεν ν' ἀρχήσω.

— Κάμε ένα πρᾶμμα, τύπωτε τὸ Διάλογό μας.

--- Καλὰ μοῦ λές, μὰ εἶνε καὶ κάτι ἄλλα πραγματάκια ὅπου δὲν εἴπαμε . . . δηλαδή . . . καταλαβαίνεις;...

— Ἔγνοια σου, Ἔγνοια σου, μία μικρὴ ἀνακεφαλαίωσις τὰ Θεραπεύει ὅλα, ἰδοὺ ποῦ τὴν ἀρχίζω !

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.

—ο—

Τοιαύτη ὁποῖαν τὴν ἐπεριγράψαμεν ὑπῆρξεν ἡ Φωταΐα τὴν ὁποῖαν ἡ Κυβέρνησις εὐρεστέθη, καὶ οἱ ἐργολάβου τῆς κητύχησαν νὰ ἐκτελέσωσιν εἰς τιμὴν, καὶ ἵνα ἐορτάσωσι τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου καὶ τῆς Πριγκιπέσσης Ἀλεξάνδρας τῆς Δανιμικῆς. Ἡ φωνασία αὕτη ἐστοίχισεν εἰς τὸ Τριμεῖον τὸ ἐξαπλάσιον τῆς πραγματικῆς τῆς ἀξίας, διότι εἶνε γνωστὴ ἡ κατὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις γινομένη βαθμολογικὴ καὶ ἀλληλοδιδασκτικὴ κλοπὴ καὶ σπατάλη. Τὴν ὀλικὴν δαπάνην ὁ πολογίζουσι τινες ὡς φθάσασαν εἰς λίρας 500 εἰς ἃς προσθέτουσιν ἄλλας 400, διὰ τὰς ὁποίας εἰς τὸ δάσος ἐπέφερεν ζηνίας ἡ ἀδέξιος δειδροτομία. Κατὰ πᾶσαν δὲ πειθανότητα, μόνον 450 λίραι ἐξωδεύθησαν, τὸ ὑπόλοιπον εὔρε τάφον εἰς τὰς τ σ έ π α ς τῶν ἀλληλοδιδασκομένων κ λ ε π τ ῶ ν κ αὶ κ λ ε π τ α π ο δ ό χ ω ν. Τὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων Κεταστημάτων φωταΐαν ἀντενέκλυσαν ἄπαται σχεδόν, αἱ οἰκίαι τῶν ὑπαλλήλων---Οἱ ὑπάλληλοι ὡς σώματα ἔ τ ε ρ ο κ ἰ ν ῆ τ α καὶ ἔ τ ε ρ ό φ ω τ α ἀπέτλουν κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν τοὺς δευτερεύοντας πλανήτας τοῦ Φωταγωγικοῦ ἐκείνου συστήματος τοῦ ὁποίου κέντρον καὶ περιφέρεια τὸ Τριμεῖον. Κομῆται ἤθελον ἀντονυμασθῆ τὰ Προξενεῖα τῶν φίλων καὶ συμμάχων Δυνάμεων. Τὸ ἐπίλοιπον τῆς πύλσεως ἔκειτο εἰς σκοτεινόν τι καὶ ἄχαρι λυκαυγές, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ σκότους σκοτεινότερον, ἐκτὸς ἑξ μικροσκοπικῶν nebulosarum τῶν ὁποίων προσῆρχεν ἡ οἰκία τῶν Κυρίων Εὐσταθιαδῶν, ἦταν δὲ οἱ λοιποὶ δαδούχοι ὁ Κ. Ἀντρουλῆς, Πιρέντης, Ῥωμάνος, Χ. Μοσχόπουλος καὶ Σ. Μοχρερράτος. Ἀν ὁ Τόπος δὲν ἤνωσε τὴν ἰδιάν του εἰς τὴν ἐπιδείξιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν διάδοχον τοῦ Ἀγγλικοῦ

θρόνου καὶ τὴν μέλλουσαν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας, τὸ αἷτιον πρέπει ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὴν προβληματικὴν καὶ ἀνόμαλον θέσιν μας ἀπέναντι τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν συστηματικὴν ἐκείνην ἀποστροφήν μας διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Προστασίας ὑποκινουμένας ἐπιδείξεις. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὁ Κύριος Στὸρξ διὰ τῶν προχθῆς ἐν Κερκύρᾳ διατραγωδηθέντων μᾶς ἐδίδασκε πόσον πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τὰς γενναίας ὑπὲρ ἡμῶν διαθέσεις τῆς Ἀγγλίας. Πῶς λοιπὸν ἠδυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐπιδείξεις ὑπὲρ τοῦ Πρίγκηπος, ἡμεῖς ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὑποίους ὁ Κύριος Στὸρξ ἀπαγορεύει καὶ αὐτὴν τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος; Πῶς νὰ φωταγωγήσωμεν ὑπὲρ τοῦ Ἀγγλοῦ Ἡγεμονόπαιδος χωρὶς νὰ τρέξωμεν τὴν κίνδυνον νὰ συκοφαντηθῶμεν ὡς χιμερπεῖς ἐ π α ῖ τ α ἰ τ ῆ ς Ἐ ν ὡ σ ε ω ς ἡ ὡ ς ἄθλιοι δούλοι τῆς Προστασίας;

Signor Redattore del Diavolello.

In nome della verità, in nome della giustizia e a confusione dell' impudenza, spero che avrete la compiacenza d' inserire quanto segue.

Cefalonia, li 40 Marzo 1863.

Noi non possiamo giammai persuaderci che l' articolo inserito nel «Diavolello» No: 69 dal Sig V. P. C. sia stato realmente ispirato (come dice) dalla verità e dal sol desiderio di far palesi le rare prerogative della Sig.a Lotteri, poichè sarebbe contro coscienza, poichè sarebbe un imputare al Popolo Cefaleno poco discernimento, poichè infine sarebbe spingere tropp' oltre la sfacciataggine, nel voler innalzare, od encomiare una donna la quale altro merito non ha, nè ha mai avuto, che quello, d' essere stata eternamente disapprovata, non solo nei Teatri di Pavia, ed Alba dov' essa debuttò, ma pur' anco in quello di Cefalonia ove venne unanimamente e da tutti fischiate. — Per cui, quando un' intera popolazione si pone in un' accordo onde disapprovare qualunque individuo, si deve dedurre che ogni altra ovazione, o lode che venisse diretta a questo medesimo soggetto, o,

non sia vera, o, troppo parziale, oppure debba essere una bella e buona Satira; E questa per appunto noi, fermamente e coscienziosamente crediamo che sia stata la vera intenzione del nostro intelligente Articolista, ed acciò venga interpretata in questo senso, ci affrettiamo di dare in succinto un breve ma preciso ragguaglio dell' incontro che la Sig. Lotteri come Prima-Donna di canto ebbe in questo nostro Teatro, onde non comparire presso il mondo civilizzato per tanti veri Orangutani.

Principiamo dal Pipelè che a dir il vero fu per lei un vero trionfo, ma per qual motivo? poichè quando veniva rappresentata quest' opera, l' illuminatore unitamente ai servitori del Teatro erano i soli spettatori dai quali veniva apprezzato il di lei merito. — Nel Ballo in Maschera poi si dice che fece tanto incontro da por in non cale i rimanenti attori, ma sapete da chi riceveva ovazioni ed applausi? da due, o tutt' al più da tre zerbinotti innamorati i quali, eccitati dai rapidi movimenti di due ben fatte gambe, si approfittavano di questa occasione onde far riconoscere alla loro protteta quel merito di cui come Prima-Donna di canto era affatto mancante — La Chiara di Rosemberg, dopo la seconda recita ad' unanime richiesta, sparì dalle nostre scene per non essere mai più veduta. — Il Giuramento sarebbe stato meglio eseguito se, invece della Sig. a Lotteri, come Contralto fosse statto sostituito il nostro Egregio suggeritore Sig. Gariboni, il quale già in molte circostanze cantarellava la parte della Bianca.

Una cosa però sembra sia sfuggita al nostro V. P. C. quella cioè di non aver fatto verun cenno del completo successo ottenuto dalla Sig. Lotteri nell' ultima rappresentazione. — Figuratevi, dopo la vera Apoteosi e, quasi dicemmo, adorazione dimostrata generalmente alla virtuosa, e Diva Alvisi durante l' esecuzione del 4° atto Trovatore e 3° Traviata, al sol presentarsi sulla scena dell' Esimia e Gentildonna Lotteri, vestita da Creola, nell' ultimo Atto Pipelè, un universale fischio s' intese subitamente echeggiare per tutto il Teatro, e fra le grida

reiterate, di dentro, basta, giù la te la, fu costretta la poverina di nascondersi fra le scene, e in tal guisa finire la sua brillante carriera nel Teatro di Celalonia.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΑΗΝ

Τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰσέβηκε τὴν μικράν μας κοινωνίαν ὅφ' ὅλας τὰς κερδοσκοπικὰς μορφαίς του. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν οἴνων, ἐ-
 συστήσαμεν τὴν πολυθρήλλητον Οἶνουργικὴν ἔταιρίαν. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν δυστυχημάτων, ἐ-
 συστήσαμεν τὰς Κεφαλληνίας μας, τὰς Ὀμονοίας μας, καὶ τοὺς Ἀρχαγγέλους μας. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῆς φιλοκαλίας τοῦ λαοῦ, ἐ-
 συστήσαμεν τὸν περιέδο-
 ητον Βουκέφαλον καὶ τὴν ἀθίγατον ἐπιτροπὴν του. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ
 Ληξουρίου θαλασσίου χάσματος, ὀλίγον ἔλειψε νὰ συ-
 στησωμεν καὶ Κεφαλληνιακὴν Ἀτμοπλοῖαν. -- Κερδο-
 σκοποῦντες ἐπὶ τῆς εὐθυμίας τοῦ κοινοῦ, ἐ-
 συστήσαμεν τὴν Διαολαποθήκην μας. -- Κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν
 πολιτικῶν ἐνέξεων, ἐ-
 συστήσαμεν τὰ δύο ὁμώνυμα καὶ
 ἀλλήλομαχοῦμενα ὄργανα τοῦ ῥιζοσπαστισμοῦ. Ἀλλὰ
 τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα εἶνε μεταλλορουχείου ἀνέξαν-
 ηλον, τὸ ὅποιον ὅσον καὶ ἂν ἀνασκάπτηται ὑπὸ
 τῆς Δημοκοπίας τόσον περισσότερον παράγει καὶ
 παρεκτὸς τῶν συνήθων περιστάσεων καθ' ἃς γίνονται
 αἱ δημοκοπικαὶ ἐξορέξεις τοῦ μετάλλου τοῦ λαοῦ, ἡ-
 κοῦσαμεν ὅτι ἐτοιμάζονται νὰ κάμωσι καὶ ἑκτεκτον
 ἐξόρυξιν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς ΚΕ'. Μαρτίου.
 Ἀνδρὶς δυνάμεθα εἰμὴ νὰ συγχαρῶμεν τὴν βιομηχανικὴν
 τολμήν τῆς δημοκοπικῆς ἑταιρίας, ἥτις οὐδενὸς φειδε-
 ται μέσου ὅπερ τῆς γενικεύσεως τοῦ συνεταιρισμα-
 τικοῦ πνεύματος· ἡθέλαμεν μόνον παρατηρήσει (καὶ
 δικαίως, ὡς ἐπιτροποι καὶ ἡμεῖς τοῦ φορολογουμένου
 καὶ μεριδοχουμένου τούτου Λαοῦ) ὅτι ἐνῷ ὅλαι
 ἀνεξαιρέτως αἱ ἐμπορικαὶ ἑταιρίαι, καὶ τὰ κερδο-
 σκοπικὰ καταστήματα δημοσιεύουσιν ἐνιαυσίως τὸ
 ἐξαγόμενον τῶν ἐργασιῶν τῶν, μόνη ἡ τὸ μεταλλεῖ-
 ον τοῦ λαοῦ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐξορύττουσα
 καὶ διαχειριζομένη, οὐδέν τι οὐδέποτε δημοσίευσεν
 ἰσολογισμόν. Διαιτῇ καὶ αὕτη νὰ μὴ δημοσίευσῃ εἰ-
 δὸς τι ἀλληλοχρέου λαγοριασμοῦ, εἰς ὃ ὁ Λαὸς ν' ἀ-
 ναφαίνεται π.χ. χρεώτης διὰ τὰ ἐξόδα τῶν γενικῶν
 ἐλογῶν, τῶν κειμένων ἐθνολογικῶν φωτοφῶν,
 τῆς δημοκρατικῆς προπαιγνῆδος κ.τ.λ. κ.τ.λ. καὶ
 πιστωτὴς ἡθικῶν ἐνεκτικῶν κεφαλαίων προσό-
 δου, ἐθνισμοῦ κ.τ.λ. καὶ κ.τ.λ., ἀλλὰ καὶ ὑπολοίπου
 ἄλλων θετικῶν κεφαλαίων χρημάτων; Μήτοι ἡ δη-
 μοκοπικὴ προπαιγνῆς εὐρίσκειται εἰς ἡθικὴν ἢ ὕλικήν
 χρεοκοπίαν; ἀλλὰ τότε ἀντὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἐν κα-

κῆ τῇ πίστει τὰς ἐργασίας τῆς, διατὶ καλλίτερον δὲν προσκαλεῖ τὸν μεριδούχον λαὸν εἰς συμβίβαν; Προσκαλούμεν ἰθὺς αὐτὴν, ἣ τὴν διεύθυνσιν, ἐν ὀνόματι τοῦ συνεντολῆως μας ἀδίκως φρονολουμένου Λαοῦ, νὰ παρουσιάσῃ ὅσον τάχιστα τὴν Ἀπογραφὴν τῆς. Ὁ λαὸς εἶναι πιστωτὴς συγκαταβατικώτατος, καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ πληρονόμενος καὶ μετὰ παλῶν ταυλες, καὶ μετὰ ξερὰ δαφνες, καὶ μετὰ λουμίνια, καὶ μετὰ σκορορρομένους ἐπιγραφὰς, καὶ μετὰ καμπόσα φύλλα κορελίων καὶ μετὰ ἄλλα κάμποσα τοῦ Δημοκρατικοῦ ὄργανου.

— Ξεύρετε πῶς διανέμονται τὰς θέσεις εἰς Κίαν; Τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον τὸ ὁποῖον ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Ἐπιστηνὴν ἐφημερίδα τοῦ Οὐρανοῦ Κράτους: Τσιμ-σιν-πιν-πιν-πιν-πιν-πιν, θελεῖ σὰς δόσει μιαν ἰδέαν.

Πριεδρός τις τῆς τάξεως, ὀνόματι Κα-ρ-φλιν-ταιν-γκῆ, ἐρωτευθεὶς καὶ λαχταρίζων διὰ τινὰ Γερμανίδαν, ὑπηρέτριαν βρυτιμοῦ ἐμπορίου, ἐνέπιστεύθη τὸ πῖθος εἰς τινὰ φίλον του ἀξιωματικὸν ἔβαθμον, ἀλλ' ὑπὸ δοκιμασίαν διαιτελοῦντα, ὀνόματι Γιαν-κίγκ-Στιξ-ον-ίγκ, πρὸς δὲν ὑπέσχετο καὶ βαθμὸν ἀνῆλε τοῦ ἐπιτύχῃ, τὸ ποθοῦμενον. Ὁ φιλόκαλος Στιξ-ον-ίγκ ἀναδεχθεὶς τὴν ἐντιμὸν ταύτην ἐντολὴν, ἐστοχίσθη νὰ μεταχειρισθῇ καὶ δεύτερον ὄργανον, μαντεύσας τίνα; πτωχὴν τινὰ χῆρραν, μονογενὴ ἔχουσαν υἱὸν ἄνευ ἐργασίας. καὶ μαντεύσας πῶς ὁ Κύρ Στιξ-ον-ίγκ ἐβίβας τὴν γραμίαν νὰ τοῦ γίνῃ σίνεργος; ὑποσχόμενος αὐτῇ, ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς τοῦ, θέσιν διὰ τὸν υἱὸν τῆς, θέσιν λέγειν κλε-φτην-γιν (χωροφύλκοι;) Ἡ γραμία μετὰ ὀλιγοῦρον, μετὰ δὲ συνειδήσεως καὶ πτωχείας πάλιν ἐνέδοκε, ἐπορεύθη οὖν παρὰ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ Γερμανίδι. . . ἀλλ' ἀπέτυχε! Ἀποτυχέτης δὲ τῇ: γραμία, ὁ ἀβαθμὸς ἀξιωματικὸς, ἔμεινεν ἀβαθμὸς, ἀποτυχόντος τοῦ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἀξιωματικοῦ, ὁ Πριεδρὸς ἔμεινεν ὡς ὁ Ἰάκωβος Φερὰνδ, ἀποτυχόντος δὲ τοῦ Προέδρου. ἡ ὥρᾳ Γερμανὶς ἔμεινεν ἀσιπλος, ἀλλ' ὁ μονογενὴς τῆς γραμίας, πτωχὸς καὶ ἄπορος. Δὲν ἔγινε οὖν κλε-φτην-γιν ἐν Κίᾳ, δὲν δίδονται εἰμὴ εἰς τοὺς δυνάμενους ὅπως δῆποτε νὰ ὑπηρετήσωσι τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις τῶν ἀσελγῶν Μανδαρίνων! Παρ' ἡμῖν τὰ τοιαῦτα, δόξα τῷ Θεῷ δὲν συμβαίνουσι.

Κατὰ τὴν 11 Μαρτίου ἐτελεύτα ὁ ἐν Ἱερομονάχοις Χρῦσανθος Βάλσαμος Μπεζᾶς . . . ὁ τύπος οὗτος τῶν ἱερατικῶν ἀρετῶν καὶ κοινωρικῶν χαρίτων ἀψίπτατο ἐν κόλποις Ἀθρακίᾳ! Ὁ μὴ χρῦψας τὸ τάλαντον... Ὁ τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου πιστῶς ἐκτελέσας... Ὁ ἀληθὴς οὗτος τοῦ Εὐαγγελίου ἀπόστολος... Ὁ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα τὸν ὁβολὸν του συνενεγκὼν καὶ εἰς πᾶν πατριωτικὸν ἔργον καὶ ἡθι-

κῶς καὶ ὕλικῶς συντελέσας πλέον δὲν ὑπάρχει.

Ὁ λαὸς σύμπας τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ μετὰ δακρύων συνωδεύων τοῦ ἀγαπητοῦ τούτου Ἱερέως τὸ λείψανον ὠμοίαζε τὸ ὄρφανόν, τὸ συναισθανόμενον προσφιλοῦς πατρός τὴν ἐγκατάλειψιν — ἀλλὰ πρὸς τί νὰ περιττολογῶμεν ἐγκωμιάζοντες διὰ πομποδῶν λέξεων καὶ τετορνευμένων φρίσεων ἐκείνον οὔτινος ὁ ἔπαινος εἰς τὰ χεῖλη τῶν πενίτων καὶ ὄρφανῶν ἀντηχεῖ; Εἰς αὐτὸν ἀνῆκει τὸ τοῦ Κυρίου « εὐδούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ... εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. » Α

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἦκούσαμεν, μετὰ πλείστης ὁσῆς εὐχαριστήσεως, ὅτι νέοι ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τῆς Κοινωνίας μας συνέστησαν Φιλοδραματικὴν Ἑταιρίαν, πρὸς παράστασιν διαφόρων Ἰταλικῶν Κωμωδιῶν καὶ Δραμάτων μετὰ τὴν Τεσσαρακοστήν. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοὺς φιλομούτους τούτους Νέους, βέβαιον ὄντες ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου θὰ διακριθῶσιν ὡς καὶ ἐν μέσῳ τῆς Κοινωνίας μας διακρίνονται. Οἱ ΚΚ. οὔτοι εἶνε ὁ Κύριος... Χ. ὁ Κύρ... Κ. καὶ ὁ Κύρ. ... Ο. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὠνομάσαμεν μόνον ἐξ αὐτῶν ἐν δείγμα, τὸ Κοινὸν δύναται νὰ μαντεύσῃ τοὺς ἐπιλοίπους. — Ὡ δὲν βλέπομεν τὴν ὥραν νὰ τελειώσῃ ἡ Τεσσαρακοστή καὶ νὰ ἔλθῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο Καρναβάλι, τὸ ὁποῖον ἐσμέν βέβαιοι ὅτι οἱ ἄνω φιλόμουσοι νέοι διὰ τῆς σπανίας τῶν ἱκανότητος θὰ καταστήσωσι καὶ τοῦ ἀληθοῦς Καρναβαλίου Καρναβαλικώτερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλούμεν τοὺς Συνδρομητὰς μας καὶ ἰδίως τοὺς Ληξουραίους, νὰ πληρώσωσιν ὅσον τάχος τὰς συνδρομάς των, καθότι, μετὰ λύπης μας θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τοὺς ἐνάξωμεν εἰς τὰ Δικαστήρια. — Ἐλάδομεν μὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν ὑπομονὴν ἄχρις ὥρας τοῦ Ἰῶβ . . . ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ἀνεχθῶμεν τὴν συνδρομητικὴν ταύτην ἀδιακρισίαν, καὶ ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες εἰς τὸ ἐπόμενον τὰ ἐντιμα ὀνόματα τῶν μὴ πληρώσαντων Συνδρομητῶν εἰς οἵανδήποτε Κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν ἀνίσχουσιν μετὰ σχετικὰ σχέδια.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

Τυπογραφεῖον « Η ΑΝΑΤΟΛΗ »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.41.φ1.0067